

گفت‌وگو

سه‌م‌اندک‌تعاونی‌ها در اقتصاد کشور

نماینده ادوار مختلف مجلس شورای اسلامی با اشاره به سه‌م بزرگ ۸۰ درصدی دولت از اقتصاد و سه‌م اندک تعاون از اقتصاد کل کشور گفت:

«بخش تعاون از اقتصاد غیردولتی سه‌م قابل توجهی در اختیار دارد.»
مهرداد لاهوتی همچنین با بیان اینکه برآوردها نشان می‌دهد در حال حاضر نهاد دولت در حدود ۸۰ درصد اقتصاد کشور را در اختیار داشته و ۲۰ درصد باقی‌مانده اقتصاد شامل بخش‌های خصوصی و تعاونی است، اظهار داشت: «به همین دلیل و برای ارتقاء گستره سه‌م بخش تعاون باید به دنبال کاهش سه‌م نهاد دولت از اقتصاد باشیم.»

نماینده پیشین مجلس افزود: «اگر به دنبال یافتن راهی برای بهبود شرایط اقتصادی کشور و دست یافتن به رشد مناسب اقتصادی هستیم باید راهکارهای کاهش سه‌م نهاد دولت از گستره اقتصاد را ارائه و اجرایی کنیم.»
لاهوتهی همچنین تصریح کرد: «در واقع اقتصاد باید به بخش‌های خصوصی و تعاونی واگذار شده و در این صورت انتظار رشد اقتصادی لازم را داشته باشیم.»

وی با اشاره به اینکه از سه‌م ۲۰ درصدی حال حاضر اقتصاد در اختیار بخش‌های غیردولتی، تعاونی‌ها سه‌م مناسبی را در اختیار دارند، اضافه کرد: «حدود ۱۳ درصد سه‌م اقتصاد غیردولتی را بخش خصوصی و در هفت درصد آن را تعاونی‌ها در اختیار دارند.»

به گفته این نماینده ادوار مختلف مجلس، در قانون بودجه سال ۱۴۰۱ رشد اقتصادی هشت درصدی برای کشور پیش‌بینی شده که سه‌م ۴۵ درصدی برای سرمایه‌گذاری و ۳۵ درصد نیز از طریق بهره‌وری در نظر گرفته شده است.

لاهوتهی افزود: «تجربه ثابت کرده که در این شرایط اقتصادی دستیابی به رشد از طریق بهره‌وری بسیار مشکل است.»

وی همچنین تصریح کرد: «بر اساس محاسبات، ۸۹ درصد از قوانین موجود در حوزه حمایت از تعاونی‌ها در رسیدن به سه‌م ۲۵ درصدی مشخص شده در قانون اساسی، اجرایی نشده است.»

این نماینده سابق مجلس شورای اسلامی عنوان کرد: «۳۰ درصد از منابع مرتبط با واگذاری‌ها در راستای اجرای اصل (۴۴) قانون اساسی باید در حوزه تقویت تعاونی‌ها پرداخت شود که این مهم محقق نشده است.»

وی اضافه کرد: «در حال حاضر وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به دنبال تقویت تعاونی‌ها و ایجاد تمایل بیشتر به سرمایه‌گذاری در بخش تعاون است.»
نماینده ادوار مجلس اظهار داشت: «ما باید گفت اشتیاق و تمایل به حضور و فعالیت بیشتر در بخش تعاون با اجرای کامل قوانین حوزه حمایتی از بخش تعاون امکان‌پذیر است.»
لاهوتهی همچنین بیان کرد: «اگر بسترهای شرایط مذکور برای تحول و تقویت بخش تعاون را در حوزه اقتصاد کشور مهیا کنیم، طبیعتاً مردم برای انجام امور اقتصادی و تولیدی به تعاونی‌ها مراجعه خواهند کرد.»

وی افزود: «یکی از معانی بسیار فعالیت تعاونی‌ها در حوزه جلوگیری از بی‌عدالتی و فساد تعبیر شده که امیدواریم با ارائه راهکارهای مختلف و سیاست‌گذاری دولت سیزدهم و بخش تعاون در سال آینده شاهد افزایش سه‌م تعاون از اقتصاد باشیم.»

مهین‌دآوری

روزنامه‌نگار

تأمین

گفت‌وگوی آتیه‌نو با معاون عملیات سازمان امداد و نجات جمعیت هلال احمر ایران

تأمین اجتماعی، مقبول‌ترین بیمه کشور است

هفته قبل و با حضور میرهاشم موسوی، تفاهمنامه سازمان تأمین اجتماعی با سازمان هلال احمر در خصوص پوشش بیمه‌ای داوطلبان این جمعیت به امضاء رسید. این تفاهمنامه در راستای تکلیف اصل (۲۹) قانون اساسی در زمینه توسعه پوشش بیمه به تمام آحاد جامعه و ماده یک قانون تأمین اجتماعی و همچنین سند بالادستی سیاست‌های کلان تأمین اجتماعی ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری تنظیم شده است. این رویداد مهم برای ما فرصتی مغتنم فراهم آورد تا در این زمینه با مرتضی پور معاون عملیات سازمان امداد و نجات جمعیت هلال احمر ایران در خصوص چرایی انتخاب بیمه تأمین اجتماعی و چگونگی فرایند این طرح بزرگ به گفت‌وگو بنشینیم.

گفت‌وگو

برقراری بیمه برای نیروهای امدادگر جمعیت هلال احمر برآمده از چه دلایل و ضرورت‌هایی است؟

عملیات‌های امداد و نجات با مخاطرات بسیاری برای این عزیزان همراه است. در مدت ۱۰ سال گذشته و در حوادث مختلف بیش از ۲۳۰ نفر امدادگر و نجاتگر آسیب دیدند و متأسفانه نزدیک به ۳۰ نفر جان خود را از دست دادند. هرچند بیمه مسئولیت مدنی امدادگران و نجاتگران از سال ۱۳۹۵ برقرار شد اما کافی نبود؛ چراکه بسیاری از مأموریت‌های امدادی منجر به از کارافتادگی‌هایی می‌شود که بعضاً تا سالیان سال جوانان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. مخاطرات بالقوه و سخت و زیان‌آور بودن این شغل انگیزه‌ای برای برقراری پوشش بیمه‌ای امدادگران ایجاد کرد.

پیرحسین کولیوند از ابتدای ریاست خود با برگزاری نشست‌هایی با مجلس، دولت و حتی دستگاه‌های مسئول این مهم را به طور جدی پیگیری کرد که با حل این مشکل و کادرسازی همانند در آتش‌نشانی و اورژانس، نیروی انسانی جمعیت به صورت ساختارمند و با چارتر اداری با این سازمان همکاری داشته باشند.

بسترسازی تا به ثمر رسیدن طرح برقراری بیمه امدادگران با چه چالش‌ها و موانعی روبه‌رو بود؟

جمعیت هلال احمر ایران بزرگترین سازمان مردم‌نهاد بین‌المللی کشور است که با بدنه داوطلبی فعالیت خود را در راستای رسیدن به اهداف نهضت جهانی صلیب سرخ و هلال احمر انجام می‌دهد. دولت وظیفه حاکمیتی امداد و نجات را با توجه به خلاء موجود در این بخش و البته تجربیات حضور فعالانه نیروهای این جمعیت در حوادث و سوانح مختلف از زمان تشکیل ستاد بحران و سازمان مدیریت بحران طبق قانون به جمعیت هلال احمر واگذار کرد. بر اساس این قانون، جمعیت هلال احمر می‌بایست در زمان وقوع حوادث در حوزه جست‌وجو و امداد رسانی که شامل اسکان و تغذیه اضطراری است، ورود کرده و خدماتی را به آسیب‌دیدگان ارائه کند. با توجه به محول شدن این وظیفه حاکمیتی به هلال احمر، طبق تبصره «۲» از ماده (۳) اساسنامه جمعیت هلال احمر مصوب مجلس شورای اسلامی، دولت باید هزینه وظایفی را که خارج از مأموریت ذاتی جمعیت هلال احمر به این سازمان واگذار می‌شود، پرداخت کند. جمعیت در جهت پاسخ به خلأهای موجود از ظرفیت داوطلبان آموزش‌دیده به عنوان امدادگر و نجاتگر استفاده می‌کرد. این در حالی است که تمام هزینه‌های مرتبط با تأمین منابع از جمله امکانات و تجهیزات و از همه مهم‌تر سرمایه انسانی را باید نهاد دولت به هلال احمر پرداخت کند.

چرا بیمه تأمین اجتماعی برای امدادگران انتخاب شد؟ مزیت بیمه‌ای این سازمان چیست؟

بیمه تأمین اجتماعی مقبول‌ترین و فراگیرترین بیمه است و مورد استقبال انبوه بی‌شماری از جمعیت کشور قرار دارد. جمعیت هلال احمر نیز از این قانده مستثنی نیست. ما با همکاری و تبادل نظر کارشناسی با سازمان تأمین اجتماعی مدل‌های مختلف استفاده از خدمات این سازمان را برای پوشش بیمه‌ای داوطلبان جمعیت بررسی کردیم.

در تعیین نوع و نرخ حق بیمه امدادگران چه نکاتی مدنظر قرار گرفت؟

تلاش جمعیت در جهت ارج‌گذاری به خدمات خالصانه جوانان داوطلب و بی‌ادعا که برای نجات آسیب‌دیدگان وارد میدان می‌شوند بر این بود که بهترین نوع حق بیمه را انتخاب کند. بر اساس تفاهمنامه بیمه داوطلبان با نرخ ۱۸ درصد اجرا شود. این گروه از بیمه‌شدگان از خدمات و پوشش خدمات متنوع تأمین اجتماعی از جمله بازنشستگی، از کارافتادگی و بازماندگان بهره‌مند خواهند شد.

آیا چالش خاصی در زمینه برقراری بیمه این عزیزان، احصاء و راهکاری برای حل آن اندیشیده شد؟

با توجه به مشکلات موجود در خصوص به کارگیری و جذب این نیروها در جمعیت هلال احمر و لزوم برنامه‌ریزی دولت‌ها در جهت تأمین منابع این مهم، مقرر شد در گام اول با ارتقاء معیشت امدادگران، حمایت‌های بیمه‌ای از آنها نیز صورت گیرد اما با توجه به داوطلب بودن امدادگران و نبود رابطه کارفرمایی و کاری این طرح با موانعی در این زمینه مواجه شد. پس از انجام بررسی‌ها و کمک کارشناسان سازمان تأمین اجتماعی، مقرر شد که جمعیت هلال احمر خود در تأمین هزینه‌های حق بیمه این داوطلبان مشارکت کند و در عین حال امدادگران طرف قرارداد با سازمان تأمین اجتماعی خواهند بود.

امدادگران و نجاتگران فعال در جمعیت هلال احمر چند نفر هستند؟

بعد از انقلاب نزدیک به ۲ میلیون داوطلب با جمعیت هلال احمر در حوزه‌های جوانان، داوطلبان و حتی حوزه تخصصی امداد و نجات همکاری داشتند. در حال حاضر

جمعیت هلال احمر بیش از ۷۰۰ هزار نفر داوطلب فعال شامل اعضای جوانان و داوطلبان است که از این تعداد نزدیک بیش از ۲۲ هزار نفر آموزش‌دیده تخصصی با حوزه امداد و نجات همکاری دارند.

نحوه و فرایند ثبت نام و برقراری بیمه امدادگران به چه صورت است؟

بر اساس تفاهمنامه بنا شد که دو سامانه به عنوان بانک اطلاعاتی اصلی برای برقراری بیمه امدادگران در دسترس باشند. یکی از این سامانه‌ها «امدادیار» است که بانک اطلاعاتی امدادگران است و امدادگران باید اطلاعات مورد درخواست جمعیت را در سامانه امدادیار تکمیل کنند. سامانه دیگر، سامانه تأمین اجتماعی است که باید به صورت مستقل نیز دسترسی داشته باشد. برای دسترسی راحت‌تر امدادگران، امیدواریم بستری فراهم شود تا این سامانه نیز از طریق سامانه امدادیار با امدادگران ارتباط برقرار کند. در این صورت نیازی نیست که امدادگران در سامانه‌های متعددی وارد شوند و تنها سامانه رسمی برای برقراری بیمه، سامانه امدادیار خواهد بود که آدرس الکترونیکی آن (emdad-yar.ir) است و همه امدادگران برای خود نام کاربری و رمز عبور خواهند داشت.

نگاهی به اثرگذاری استمرار اشتغال بر ارتقاء راندمان

امنیت شغلی و تضمین بهره‌وری کار

گزارش

نگاهی به قراردادهای موقت کار و ثبت بیش از ۹۶ درصد این قراردادها به شکل کوتاه‌مدت نشان‌بارزی از نبود امنیت شغلی در بین نیروی کار مشمول قانون کار است. این در حالی است که بر اساس تأکید مستقیم قانون کار، قراردادهای کار در شغل‌های با ماهیت مستمر باید به صورت دائم تنظیم شود. قراردادهای کوتاه‌مدت و موقت کار نیز صرفاً باید برای کارهایی باشد که ماهیت پروژه‌ای و کوتاه‌مدت دارند که این مهم طی سال‌ها توسط متولیان حوزه کار در نظر گرفته نشده که بخش مهمی از شرایط امروز در حوزه امنیت شغلی نیروی کار محصول این تصمیمات است.

ماده (۷) قانون کار در خصوص قراردادهای کارگران بوده‌ایم، گفت: «این یک پرسش مطرح است که چرا در طول این سال‌ها، مطالبات جامعه کارگری در این خصوص نادیده گرفته شده و کارگران با قراردادهای موقت کار و خارج از چارچوب قانون کار، شرایط عدم امنیت شغلی را تجربه کرده‌اند.»

ایجاد امنیت شغلی با اجرای قانون کار

این فعال و کارشناس حوزه کار در ادامه اضافه کرد: «جامعه کارگری در قالب بیش از ۴۰ میلیون نفر از جمعیت کشور، مطالبه چندین ساله خود را در خصوص امنیت شغلی دارای اعتبار می‌داند.»
توفیقی همچنین تصریح کرد: «جامعه بزرگ فعالان و شاغلان حوزه کار و تولید به عنوان اصلی‌ترین نیروی چرخه کسب‌وکار همچنین خواهان رفع مسأله عدم امنیت شغلی با بهره‌مندی از ظرفیت‌های قانونی موجود در قانون کار هستند.»

دولت گذشته نیز از سال‌نامه‌ای به دیوان عدالت اداری در خصوص ابطال دادنامه شماره ۱۷۹ صورت گرفت که تلاشی در بازگرداندن امنیت شغلی از دست رفته نیروی کار بود.»

بی‌عدالتی در حوزه کار با نبود امنیت شغلی

رئیس کمیته دستمزد کانون شوراهای اسلامی کار کشور نیز در خصوص بی‌عدالتی در حوزه‌های مرتبط با امنیت شغلی به آتیه‌نو گفت: «دادنامه ۱۷۹ دیوان عدالت اداری در طول نزدیک به سه دهه گذشته، زندگی کارگران را در قالب بیش از ۵۰ درصد جمعیت کشور با مخاطرات فراوانی روبه‌رو کرده که از مصادیق بی‌عدالتی در حوزه قراردادهای کاری است.»
فرامرز توفیقی با اشاره به اینکه در طول این سال‌ها با درخواست و مطالبه همیشگی جامعه کارگری مبنی بر رفع این شرایط تا به امروز شاهد ادامه روند عدم اجرای

لزوم تفکیک کارهای دائم و موقت

یک کارشناس حوزه کار در گفت‌وگو با آتیه‌نو در خصوص راهکارهای برقراری امنیت شغلی نیروی کار گفت: «در ماده (۷) قانون کار به لزوم تعیین تکلیف و مشخص کردن شرایط کارهای مستمر و دائم و کارهای با ماهیت غیردائم اشاره شده است.»

ناصر چمنی با بیان اینکه در طول سال‌های گذشته در خصوص تعیین شرایط کارهای مستمر و غیردائم و تفکیک ماهیت این کارها از یکدیگر صورت نگرفته، تصریح کرد: «در ارتباط با ساماندهی کارهای موقت (پروژه‌ای) پیش از این اقداماتی صورت گرفته است.»
وی افزود: «البته به گواه آمار موجود در حوزه امنیت شغلی و قراردادهای موقت کار، فعالیت‌های صورت گرفته اثرگذاری لازم در مورد ایجاد ثبات در امنیت شغلی را به ارمغان نیاورده است.» این فعال حوزه کارگری در ادامه اظهار داشت: «در دوره مدیریت

کارشناسان حوزه بازار کار و اشتغال بخش قابل توجهی از شرایط امروز نیروی کار در حوزه قراردادهای کار را که منجر به از دست رفتن امنیت شغلی تا حد بسیار زیادی شد، محصول عدم اجرای کامل قانون کار طی دهه‌های گذشته و همچنین اجرای مفاد دادنامه ۱۷۹ دیوان عدالت اداری در راستای بی‌توجهی به ضرورت انعقاد قرارداد کار دائم در خصوص کارهایی با ماهیت مستمر می‌دانند.

از سال ۱۳۷۵ که دیوان عدالت اداری بر اساس درخواست جامعه کارفرمایی با صدور دادنامه ۱۷۹ به قانونی بودن قراردادهای موقت در کارهای مستمر بر خلاف تأکید قانون کار رأی داد، قانون کار و مفاد حمایتی این قانون در این خصوص اثرگذاری لازم را در حوزه قراردادهای کار از دست داد و به دنبال این شرایط، امنیت شغلی جامعه چند ده میلیون نفری کارگران و افرادی که بر اساس قانون کار مشغول به کارهای مختلف هستند با وضعیت مناسبی روبه‌رو شد.